

דף קיד.

עין משפט א.

הו"מ סימן ז פנייה ה

ה ו. י"א דשתויי יין ב מותר לו לדון דיני ממונות, אבל להורות באיסורין ל פסול, ואפי' שתה רק רביעית, אבל ביינות שלנו שאינם חזקים יש להתיר בשתיית רביעית.

ה ז. אין עד מ נעשה דיין, ודוקא אם ב העיד כבר אינו יכול להצטרף לדון על אותו מעשה. אבל דיינים שראו ב אפי' כיוונו בתורת עדות אם זה היה ביום, ע דנים ע"פ ראייתם דלא תהיה שמיעה גדולה מראייה, ואם ראו כלילה דנים ע"פ עדות אחרת.

* ח. מה שאין עד נעשה דיין רק בדברים שהם ב מן התורה, אבל בדרכבן

כ. עיין בפ"ת שהביא ממדרש שחולק. ועיין בתוס' סנהדרין מ"ב ע"א.

ל. לפ"ז דין של עביד איניש דינא לנפשיה שמותר, יהיה אסור לשתויי יין לעשות דין לעצמו, שזה הוראה באיסורין. אמנם גם באיסורין אם פוסק מתוך השו"ע שרי.

מ. דבעינן עדות שאתה יכול להזימה, והדן בעצמו לא יקבל הזמה על עצמו, או מטעם דכתיב ועמדו שני האנשים, ועיין כתובות דף כ"א.

נ. תוס' בתרא קי"ד ע"א ומימרא דרב יהודה שם וכן כתבו הרמב"ם והרא"ש. והגם שבעדות בנמצא אחד מהם קרוב או פסול העדות בטלה ופוסל בכוונה להעיד לבד, עיין בש"ך בסי' ל"ז שכתב דשם צ"ל גזירת הכתוב בעדות.

ס. ואם בשעת מעשה הוזמן הדיין לשם עדות, דיין זה אינו יכול לדון כלל, גם ע"פ עדים אחרים וי"א דאף אם הוזמן דן ע"פ עדות אחרים, ודעה ראשונה היא דעת הרמב"ן והרא"ש ושכן ראוי להורות, וזו גם סברת הרשב"ם בכתרא קי"ג ע"ב. ודעה שניה נראה שזו דעת הרמב"ם כ"כ בב"י.

ע. דאין עליהם בזה תורת עדות כ"כ הסמ"ע. ומש"כ ביום היינו בשעה שראויה לדון כ"כ הטור. ומה שדנים ביום, היינו אפי' אחרי כמה ימים, כיון שראייתם הייתה ביום, משא"כ בראו כלילה דאז לא מהני שמיעה כלילה ולא מהני גם ראייה לדון עליה, עד שיעידו לפנייהם אחרים. סמ"ע ס"ק ט"ו.

פ. תוס' כתובות כ"ב ע"ב. ונ"י שם כת' אבל בדרכבן עד נעשה דיין, וכן המחבר בסי' מ"ו כת' שעד הרואה כלילה נעשה דיין בקיום שטרות שהם דרכבן, ועיין בסמ"ע ס"ק ט"ז. והש"ך כתב בשם הב"ח דבראוהו ביו"ט או בשבת שאין דנים בהם הגם שזה מדרכבן מגזירה שמא יכתוב, מ"מ אינם יכולים לדון דכל מה דתיקון רבנן כעין דאורייתא תיקון, והט"ז תמה על זה והסיק דיכולים לדון בכה"ג וכן העלה התומים והקצות ע"ש. ועוד כתב הש"ך בסי' מ"ו דעד שחתום בשטר אינו דן באותו שטר עצמו וכן הוא מכתובות ק"ה ע"ב ורמב"ם פכ"ג מהלכות סנהדרין.

דנים, דעד נעשה דיין.

עין משפט ב. חו"מ סימן קצה פעיף ו

ו. ז. אף שנגמר הענין בקנין סודר כל אחד יכול לחזור בו כל זמן שעסוקין באותו ענין^ז.

דף קיד:

עין משפט א. אה"ע סימן צ פעיף א
עיין לעיל דף קיג. עין משפט א

עין משפט ב. חו"מ סימן רעו פעיף ה

ה. ו. אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מן האב^ק. ע"כ אם מת הבן בחייה ואח"כ מתה אמו אין אומרים אילו היה הבן חי היה יורשה ועכשיו ג"כ אם אין לו זרע אחיו מאביו יעמדו במקומו ליירש אותה, אלא תחזור הירושה למשפחת בית אביה כיון שאין לבנה זרע.

ה. ז. מתה האם בחיי בנה ואח"כ מת הבן אפי' הבן היה קטן בן יומו, הואיל וחי אחריה יורשה ומנחיל^ר הירושה ליורשיו ממשפחת אביו.

* ודוקא שהקטן כבר נולד אבל עובר^ש אינו יורש אמו להנחיל ליורשיו מאביו.

צ. כרב יוסף ב"ב קי"ד ע"א. ואם הפסיקו אין אחד מהם יכול לחזור וכל זה מדינא אבל נתנו חכמים ז"ל שיעור שעה להתבונן וכך היו דנים הקדמונים. מפעמוני זהב.

ק. מב"ב קי"ד ע"ב, וכתב ה"ה בפ"א מנחלות הלכה י"ג דה"ה שאינו יורש להנחיל לאביו כגון שנתגרשה אמו, ודבר פשוט הוא, וכ"כ הרשב"א בתשובה ח"א סי' תשכ"ו.

ר. ממשנה פ"ה דנדה דף מ"ג ע"ב תינוק בן יום אחד, ובגמ' שם מ"ד ע"ב וב"ב קמ"ב ע"א.

וכתב הרמב"ם שם אפי' לא כלו לו חדשיו, ומר"ן השמיטו לפרט זה ונראה דס"ל כהראב"ד דדוקא בכלו לו חדשיו. וכתב הב"ח דלענין מעשה הנכסים בחזקתן ואין להוציא מיד המוחזק.

ש. שם בכרייתא בנדה, וב"ב וכאוקימתא דרב ששת.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com